خبر

معاون شهرسازی و معماری شهردار تهران

بررسی ابعاد مختلف تبدیل باغات «کن» به فضای سبز عمومی

● **شرق:** معاون شهرسازی و معماری شهردار تهران می‌گوید موضوع خرید باغ‌های کن و سازوکار آن در کمیسیون ماده ۵ شورای عالی شهرسازی و معماری بررسی می‌شود.

مهدی حجت در گفت‌وگو با مهر در پاسخ به پرسشی درباره جلسه اخیر شورای عالی شهرسازی در زمینه حفظ باغ‌های کن و تبدیل آنها به فضای سبز عمومی گفت: موضوع تملک باغ‌های کن و تبدیل آنها به پارک عمومی در آخرین جلسه‌ای که در شورای عالی معماری و شهرسازی برگزار شد، از سوی وزیر راه‌وشهرسازی مطرح شد. او افزود: موضوع تملک باغ‌ها به کمیسیون ماده ۵ ارجاع داده شده است تا موارد به تفکیک در این کمیسیون بررسی شود. سناریوهای مختلفی برای این موضوع وجود دارد؛ زیرا هنوز به این قطعیت نرسیده‌ایم که آیا واقعا این امکان وجود دارد تا همه باغ‌ها از سوی شهرداری خریداری و به پارک تبدیل شوند و آیا وقتی به پارک تبدیل شدند، شهرداری می‌تواند ۱۴۰ هکتار را نگهداری و آبیاری کند و در نهایت مردم این منطقه چه نسبتی با باغ‌هایشان خواهند داشت. او ادامه داد: باید صبر کرد تا موضوع خرید باغ‌های کن به کمیسیون ماده ۵ برود و از جهات مختلف ازجمله ابعاد زیست‌محیطی، اجتماعی و اقتصادی بررسی شود. آنچه کمیسیون ماده ۵ اعلام کند، به شورای عالی معماری و شهرسازی می‌رود و اگر در آنجا تصویب شود، ملاک عمل قرار می‌گیرد. ضمن اینکه برای بودجه و نحوه اتصال به مردم هم در این کمیسیون تصمیم‌گیری می‌شود.

عباس آخوندی، وزیر راه‌وشهرسازی، در چهاردهمین جلسه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در سال ۹۶، در بررسی طرح ساماندهی و صیانت از باغ‌های کن گفت: در پنج سال گذشته، بارگذاری‌های بیش از اندازه در منطقه یک تهران، آن منطقه را به مرحله بحرانی کشانده است. به همین دلیل نیز با اجازه بارگذاری حتی اندک در باغ‌های کن که تنها باقی‌مانده فضای سبز تهران هستند، به‌شدت مخالفیم؛ زیرا معتقدیم این کار قانونی‌کردن تخلف است و شاهد آن، وضعیتی است که در نقاط مختلف پایتخت رخ داده است. به گفته آخوندی، بر اساس تصمیم شورای عالی شهرسازی و معماری ایران، باغ‌های کن تبدیل به پارک عمومی می‌شود.

در همین حال، جمعی از اهالی منطقه کن که با این تصمیم مخالف بوده و به آن اعتراض دارند، روز یکشنبه قرار بود یک تجمع اعتراضی به این تصمیم شورای عالی شهرسازی و معماری ایران جلوی شورا برگزار کنند. به گفته اهالی محل، کوچه و خیابان‌های کم‌عرض منطقه کن و ازدحام جمعیت و بافت مسکونی در این محل، نیازمند تصمیمی است که کیفیت زندگی در منطقه کن را افزایش دهد. با این همه، به نظر می‌رسد پیشنهاد وزیر راه‌وشهرسازی با درنظرگرفتن اثرات مثبت این تصمیم برای کلیت شهر تهران است که به لحاظ سرانه فضای سبز شهری هنوز با استانداردهای جهانی فاصله دارد.

فعالان دانشجویی در میزگردی به نحوه مواجهه دانشجوهای زن با آزار جنسیتی پرداختند

این زنان به خشونت اعتراض نمی‌کنند

نگین باقری: «استادان می‌گویند زنی که مهندسی یاد می‌گیرد در نهایت باید کهنه بچه بشوید برای همین با دست‌ودلبازی بیشتری به برخی از زنان دانشجو نمره می‌دهند». این را دانشجویان دختر دانشکده‌های فنی تعریف می‌کنند؛ آنهایی که دیگر به دخالت‌های جزئی حراست در زندگی شخصی‌شان عادت کرده‌اند؛ آنهایی که از تجربه آزار کلامی در مسیر رفت‌وآمد به خوابگاه خسته شده‌اند؛ همان‌هایی که می‌دانند هرچقدر هم که فعالیت جانبی داشته باشند، باز هم به‌ندرت دبیرکل انجمن می‌شوند، چراکه حتی در فعالیت دانشجویی هم از سوی دانشجویان پسر با بایکوت اطلاعاتی روبه‌رو هستند. برای پاسخ به این سؤال که خشونت جنسیتی در دانشگاه چه اشکالی دارد؟ چهار دانشجو از چهار نقطه کشور دور یک میز نشستند و به سؤال‌های مشابهی جواب دادند. دو نفر از دانشگاه تهران و شریف به‌صورت حضوری و دو نفر از دانشگاه زنجان و صنعتی اصفهان به صورت آنلاین؛ دانشجوهایی که در دانشگاهشان بلندگویی برای آگاهی جنسیتی هم‌کلاسی‌هایشان دارند. سه نفر از آنها تبعیض مشترکی را در رسیدن به سمت‌های تشکیلاتی (حتی در انجمن‌های اصلاح‌طلب) تجربه کرده‌اند. در دانشگاه زنجان اعتراض بابت دخالت در زندگی شخصی زنان دانشجو هیچ‌گاه پیگیری نمی‌شود. در دانشگاه صنعتی اصفهان زنان حتی آزارهایی را که در مسیر رفت‌وآمد به مرکز شهر تجربه می‌کنند به مسئولان اطلاع‌رسانی نمی‌کنند. در دانشگاه شریف واکنش به محرومیت‌های زنان سطحی و زودگذر است. در دانشگاه تهران هم تنها ۱۳ درصد از افرادی که از سوی استادان یا کارمندان با خشونت کلامی روبه‌رو می‌شوند برای شکایت به حراست دانشگاه مراجعه می‌کنند.

در دانشگاهتان چه تریبون یا تریبون‌هایی در خدمت مسائل زنان دارید و از این بلندگوها چه مسائلی را مطرح می‌کنید؟

مهتاب محمودی، ترم ۸ مهندسی برق، دانشگاه صنعتی شریف: ما در انجمن اسلامی دانشگاه شریف واحد مطالعات حقوق زنان داریم. زمینه فعالیت ما در برگزاری حلقه‌های مطالعاتی، نشست، پخش فیلم و نمایشگاه عکس خلاصه می‌شود. در نشریات دانشگاه در زمینه خشونت علیه زنان یا همچنین به مسئله آزار زنان در محل کار پرداخته‌ایم. مشکلات زنان دانشجو یکی دیگر از دغدغه‌های ما در نشریاتمان بوده و در برهه انتخابات مسئله رجل سیاسی را دنبال می‌کردیم. دغدغه نشریات ما صرفا درباره موضوعات صنفی و داخلی خود دانشگاهمان نبوده است؛ برای مثال ما به برخوردهای سلیقه‌ای و نامناسب انتظامات دانشگاه درباره پوشش دختران یا محدودیت‌های غیرمنطقی درباره ورود و خروج آنها به خوابگاه که زندگی‌شان را مختل کرده و واردشدن مسئولان دانشگاه به حریم زندگی شخصی زنان دانشجو نوشته‌ایم و از سوی دیگر به بازار کار مردانه صنعت هم پرداخته‌ایم. ما در دانشگاهمان تفکیک جنسیتی نداریم، اما به‌خاطر این بازار کار مردانه که ناخواسته تعداد دختران در دانشگاه صنعتی شریف را کمتر از مردان کرده هم پرداخته‌ایم.

سعیده حسنی، دانشگاه تهران، ورودی ۹۲ مهندسی شیمی دانشگاه تهران: ما در دانشگاه تهران به‌صورت نهادمند چیزی برای زنان نداریم. ما نشریه‌ای با نام «زنبق» داریم، ولی مجوز برنامه‌هایی را که برگزار می‌کنیم از تشکل‌های دیگر می‌گیریم؛ برای مثال یک‌بار پرفورمنس فوتبال بازی‌کردن دختران مقابل دانشکده فنی را اجرا کردیم. در کنار آن کارگروه‌های مقطعی را مانند شروط ضمن عقد برگزار می‌کنیم. در نشریه زنبق موضوعات مختلفی را انتخاب کرده‌ایم؛ برای مثال نشستن در تاکسی یا پیشنهاد نامناسب یک استاد به دانشجو و برخورد استادان با دانشجوهای دختر در دانشکده فنی از دغدغه‌های پرداخته‌شده در «زنبق» بوده‌اند؛ مثلا استادی که روش حل مسئله در دیفرانسیل را توضیح می‌دهد، می‌گوید: زن‌ها یک‌بار هم که آمدند در ریاضی کاری بکنند گند زدند. دخترها معمولا ساکت هستند و معمولا به همین خاطر تحقیر می‌شوند یا استادی که به دخترها نمره خوب می‌دهد با این دلیل که دخترها که نمی‌خواهند وارد بازار کار شوند؛ بعضی از دخترها هم از این اعمال خشونت امتیاز می‌گیرند. برای همین ما برای آنها تعریف کردیم که خشونت چیست. از طرفی به خشونت خانگی هم گریزی زدیم، اما چون خیلی مربوط به ما نبود، زیاد به آن وارد نشدیم. از طرفی چون زنان دانشجو خیلی نگاه جدی به اشتغال نداشتند، بر خشونت اقتصادی متمرکز شدیم. از سوی دیگر سعی می‌کردیم گاهی تلنگری به تابوهای جنسیتی؛ مثل حق بر بدن یا ناموس‌تلقی‌کردن زن‌ها یا افکار کلیشه‌ای دیگری که در دانشگاه وجود داشت وارد کنیم.

طناز عسگری، دانشگاه زنجان، ترم شش رشته معماری دانشگاه زنجان: انجمن فرهنگ و سیاست دانشگاه ما یک کمیته زنان و نشریه زنان دارد. در اینها جلسات هفتگی به‌همراه جلسه معرفی فیلم و کتاب برگزار می‌کنیم. به خاطر اینکه تابه‌حال خیلی از سخنرانی‌هایمان لغو شده، غالب کارمان مطالعه‌محور بوده است. ما در مرحله اول سعی می‌کردیم برای دانشجوها مسئله زنان درست کنیم و توجیهشان کنیم که نسبت به خشونت‌هایی که به آنها وارد می‌شود واکنش نشان دهند. حتی دانشجوها نمی‌دانستند که نسبت به حقوق خودشان چطور باید واکنش نشان بدهند؛ برای مثال دو سال قبل در خوابگاه گازگرفتگی رخ داد و خیلی راحت توانستند بچه‌ها را تهدید کنند. با اینکه تأمین ایمنی خوابگاه هزینه زیادی نداشت، آن‌قدر حراست خوابگاه در زندگی دانشجوهای دختر دخالت می‌کرد که آنها به خود حق واکنش نمی‌دادند. از طرفی دیگر ما سعی می‌کردیم اخبار زنان را به گوش زنان برسانیم. خشونت در محل کار، خانه، خیابان، خشونت اقتصادی و تبعیض تحصیلی را مقابل چشم‌های دانشجوها می‌گذاشتیم.

عکس: صبا طاهریان

مریم قلمکاری، دانشجوی ترم چهارم دانشگاه صنعتی اصفهان: انجمن اسلامی دانشگاه صنعتی اصفهان قرار است کمیسیون زنانی راه‌اندازی کند؛ اما در یک سال گذشته فقط فعالیت‌های مطالعاتی داشتیم و میزگرد برگزار کردیم. یک نشریه مستقل هم به نام نشریه انسان با محور جنسیت فعالیت می‌کند. در نشریه انسان که مستقل از انجمن اسلامی است، بیشتر بر نگاه‌های جنسیتی، نه‌فقط در دانشگاه؛ بلکه در کل جامعه مانند محل کار و دانشگاه و خانه تمرکز کرده‌ایم. در انجمن اسلامی دانشگاه حلقه مطالعاتی برگزار می‌کنیم، در جلسات هفتگی اخباری را که در حوزه زنان وجود دارد، مطرح می‌کنیم. گاهی نیز مانند هشتم مارس گذشته مراسم‌هایی برگزار کرده‌ایم. تابه‌حال خانم مولاوردی، پروانه سلحشوری و فخری محتشمی‌پور هم به دانشگاهمان آمده‌اند.

چه خشونت‌هایی واکنش زنان دانشگاهتان را برمی‌انگیزاند؟ آیا این مسائل بیشتر رفاهی هستند یا مسائلی هستند که به جنسیت‌شان ربط دارند؟

طناز، دانشگاه زنجان: به نظر من مهم‌ترین مسئله زنان دانشجو در مدت اخیر همین مسئله سرپرستی خوابگاه‌ها بوده است. آنها اصلا رفتار مناسبی با دخترها ندارند و همه دختران خوابگاه یک بار هم شده، با مسئول خوابگاه حداقل یک بار بحث کرده‌اند. بحثی که معمولا یا مربوط به حجاب و ساعت ورود به خوابگاه می‌شود. سرپرستی خوابگاهی ما کاری ندارد که ما شب را خانه فامیل باشیم یا خانواده‌مان در جریان رفت‌وآمدمان باشند. درهرصورت اسم‌مان را برای مقامات بالاتر می‌فرستد. حراست هم معمولا با رفتارهای توهین‌آمیز با دانشجوهای زن صحبت می‌کند. من خیلی از شکایت‌ها را پیگیری کرده‌ام. دانشجوهای ما در همان لحظه معمولا واکنش نشان می‌دهند؛ اما پیگیری نمی‌کنند. یک بار یکی از مأموران انتظامات به یکی از همکلاسی‌های من که حجاب معمولی داشت و در حال رفتن به نمازخانه بود، گفت: «تو می‌فهمی خدا و قرآن چیست؟». این دانشجو عصبانی شد و دادوبیداد کرد؛ اما دیگر شکایت نکرد. برخوردهای دانشجویان معمولا ادامه پیدا نمی‌کند؛ مگر اینکه جزء فعالان زنان دانشگاه باشند.

مهتاب، دانشگاه شریف: دختران ما در مسیر خوابگاه به دانشگاه بارها دچار مزاحمت‌های خیابانی شده‌اند و به اشکال مختلف توهین‌های جنسی و زورگیری را تجربه کرده‌اند. شورای صنفی و مسئولان خوابگاه از این موضوع خبر دارند؛ اما عملا اتفاقی نیفتاده است. برای همین وقتی می‌خواهیم به دانشگاه برگردیم، اگر سرویس یا همکلاسی پسرمان نباشد، احساس امنیت نمی‌کنیم.

در مقابل این‌همه مسئله زنان دانشگاه شریف چه واکنشی نشان داده‌اند؟

مهتاب، دانشگاه شریف: هیچ. من هیچ وقت هیچ اتحادی بر سر این منفعت جنسیتی ندیده‌ام. شاید بچه‌ها همیشه آن‌قدر درگیر درس بوده‌اند که نتوانسته‌اند با هم بر سر منافع جنسیتی‌شان متحد شوند. سال اول دانشگاه یک مسابقه فوتبال بین پیش‌کسوتان دانشگاه شریف و دانشگاه تهران برگزار شده بود. یک سال قبل از آن دختران هم توانسته بودند این بازی را از نزدیک ببینند و در استادیوم حضور داشتند؛ اما آن سال زنان را راه ندادند، حراست وارد شد و زنان را متفرق کرد. ما با پسرها حرف می‌زدیم که به ما بپیوندند؛ اما اصلا این موضوع مطرح نبود.

به گمانم نشریه زنبق در دانشگاه تهران مطالعه‌ای درباره خشونت کلامی انجام داده است. با انتشار این نتایج هیچ واکنش جمعی‌ای از سوی دختران دانشجو سر نزد؟

سعیده، دانشگاه تهران: ما نظرسنجی‌ای درباره آزار کلامی از طرف دانشجویان، استادان و کارمندان دانشگاه به زنان وارد می‌کنند، انجام دادیم. براساس این نظرسنجی که سؤال‌های آن را دانشجویان جامعه‌شناسی دانشکده علوم اجتماعی طراحی کرده بودند، در یک پرسش از دانشجویان دختر دانشگاه تهران و علوم پزشکی تهران ۴۹.۶ درصد پاسخ‌دهندگان گفته بودند که در دوره تحصیل در دانشگاه مورد خشونت‌های کلامی، اعم از شوخی‌ها و متلک‌های جنسی، تحقیر جنسیتی و... واقع شده‌اند و بیش از ۷۰ درصد از این خشونت‌ها از سوی دیگر دانشجویان و استادان بوده است. ۵۲.۲ درصد از سوی سایر دانشجویان و ۲۲.۴ درصد از سوی استادان با خشونت کلامی روبه‌رو شده بودند. ۱۳ درصد از این افراد برای شکایت به حراست دانشگاه- یا مسئول مربوطه- مراجعه کرده‌اند و باقی افراد به بحث و مشاجره در صحنه یا یک نگاه معنادار بسنده کرده‌اند و ۲۸ درصد از این افراد هم گفته بودند که بدون هیچ واکنشی صحنه را ترک کرده‌اند. از میان اندک تعداد شکایت‌کنندگان، تنها ۵.۷۵ درصد کاملا از نتیجه شکایت و پیگیری‌شان راضی بودند. ۲۱.۱ درصد رضایت نسبی، ۵۲.۶ درصد خیلی کم رضایت داشتند، ۱۶ درصد ناراضی بودند و ۵.۵۵ درصد هم شکایتشان را پیگیری نکردند.

دانشگاه زنجان سابقه‌ای در برخورد با خشونت کلامی استادان و کارمندان نسبت به زنان دارد. آیا این سابقه را شما توانسته‌اید حفظ کنید؟ آیا گزارش خشونت کلامی به شما شده است؟

طناز، دانشگاه زنجان: بله. برای مثال همین اواخر یکی از استادان به دو خانم بی‌دلیل توهین کرده و مجبورشان کرده بود که درس‌شان را حذف کنند. ما در کمیته زنان یک کمیته حقوقی داریم که از دانشجوهای حقوق تشکیل شده و به شکایات دانشجوها رسیدگی می‌کند. یک بار هم یکی از مسئولان با من خیلی بد صحبت کرد و من این را به گوش خانم مولاوردی رساندم؛ اگرچه کاری با آن مسئول انجام نشد؛ ولی انگار که از طریقی به گوش او رسیده بود که این مسئله را پیگیری کرده‌ام. مواردی نیز از سوی حراست بوده است؛ اما هیچ‌وقت این مسئله جدی نبوده است و کسی بازخواست نشده است. نهایتا انتظامات یا فرد مد نظر تذکر گرفته است.

در دانشگاه تهران هیچ‌وقت مسئله زنانه‌ای بوده که زنان را به واکنش وادارد؟

سعیده، دانشگاه تهران: مسئله‌ای که جنسیتی باشد، نبوده؛ اما دختران خوابگاه چمران به خاطر مسائل رفاهی اعتراض‌هایی داشته‌اند.

تو قبلا تجربه تحصیل در دانشگاه امیرکبیر را داشته‌ای؛ درباره این دانشگاه چه فکر می‌کنی؟ زنان دانشجو در دانشگاه امیرکبیر در چه لحظه‌هایی وارد یک کنش جمعی شده‌اند؟

سعیده، دانشگاه تهران: بزرگ‌ترین کنش‌های جمعی امیرکبیر اعتراض‌های صنفی بوده است. سال ۸۷ که آسانسور سقوط کرد و یک پسر پایش را از دست داد و بعد از آن که حادثه فوت آمنه زنگنه در خوابگاه رخ داد، در حادثه دوم چندین روز دانشگاه تعطیل بود و دختران در آن خیلی پررنگ ظاهر شدند.

به نظرت چرا آنها بر سر مسائل رفاهی در مقایسه با خشونت فیزیکی یا کلامی، کنش‌های جمعی بیشتری از خود نشان می‌دهند؟

سعیده، دانشگاه تهران: به نظر من چیزی که مهم است، عادت است. ما در دولت نهم و دهم هر هفته تعداد زیادی احضار بابت پوشش دختران داشتیم. این در حالی بود که مقنعه اجباری بود و در همه ورودی‌ها، مسئولان حجاب اندازه مانتومان را قد می‌گرفتند. این دیگر بخشی از زندگی روزمره ما شده بود که در حضور دبیر کمیته انتظامی برانداز شویم. ما دیگر به متهم‌بودن عادت کرده بودیم و اعتراض نمی‌کردیم؛ اما اگر دانشگاه تهران چنین مواردی باشد، قطعا تجمع رخ می‌دهد. ما با مشکلاتی زندگی می‌کنیم و آن را می‌پذیریم. ما مشکلاتی را که به واسطه جنسیت برایمان رخ می‌دهد، دیگر پذیرفته‌ایم.

ادامه در صفحه ۱۳

ادامه از صفحه اول

تشکل‌های یک‌بار مصرف

هر آنچه خواسته‌اند را بریده‌اند و دوخته‌اند و مسیر سیاسی‌شان اتوبان چهاربانده بدون دست‌انداز بوده است که در آن به هر شکلی که دوست داشته‌اند رانده‌اند؛ اما در عمل چه اتفاقی افتاده است؟ متأسفانه اصولگرایان قدردان موقعیت خویش نیستند و از این امکان بی‌بدیل در جهت ارائه برنامه‌های بهتر و خدمات ارزشمندتر به جامعه استفاده نمی‌کنند. قصور اصولگرایان برای انجام کار سیاسی و حزبی سامان‌یافته و قاعده‌مند چشمگیر و نابخشودنی است. نگاه آنها به انتخابات، از هر نوع آن، فعالیتی مقطعی است که آنها بنا به اقتضای روزگار ناچار به شرکت در آن هستند و باید به هر روی لیستی بدهند و ستادی بزنند. در هر انتخابات تابلویی علم می‌کنند و با اسمی جدید شرکت می‌کنند و بعد که انتخابات تمام شد گویی نام و نشانی از آن اسم و تابلو باقی نمی‌ماند. زمانی با تابلو آبادگران آمدند و شهرداری تهران را گرفتند و به دنبال آن ریاست‌جمهوری را، اما هرگز کسی نام و نشانی از اعضای مسئول این تشکل و سمت آنها در این جمعیت نشنید. هیچ کنگره‌ای از این جمعیت برگزار نشد و کسی آدرسی از دفتر آنها سراغ نداشت. زمانی با آرم جبهه پایداری آمدند و در مجلس کرسی‌هایی را به خود اختصاص دادند. اما معلوم نشد دبیرکل آنها کیست، شورای مرکزی آنها چه کسانی هستند، دفترشان کجاست و بالاخره چه کسی پاسخگوی مواضع برگزیدگان این جریان است. متأسفانه این نوع احزاب یا جبهه‌های یک‌بار مصرف تنها به کار به‌دست‌گرفتن قدرت می‌آید، اما جایی برای پاسخگویی باقی نمی‌گذارد. آخرین سناریو از این دست تشکل گسترده‌ای بود که در انتخابات اخیر ریاست‌جمهوری با نام جمنا پای به عرصه سیاست گذاشت. یکی، دو جلسه چندهزارنفری هم برگزار کرد و کاندیداهایی را برای مقام ریاست‌جمهوری پیشنهاد داد. چهره‌هایی از اعضای کابینه احمدی‌نژاد و شخصیت‌هایی مانند حداد عادل و زاکانی نیز در میان فعالان آن به چشم می‌خوردند. سرانجام این تشکل خلق‌الساعه، که در عمل بخش چشمگیری از اصولگرایان را در بر می‌گرفت، رئیسی را به‌عنوان کاندیدای برتر خود معرفی کرد و انتخابات را به کاندیدای اصلاح‌طلبان باخت. راقم این سطور در همان ایام جولان و جلوه‌گری این جریان سیاسی را در سطح رسانه‌ها به کرات پیش‌بینی کرده بود که بعد از انتخابات، مثل موارد گذشته، کرکره این جمعیت پایین می‌آید و اثری از آثار دعوت‌کنندگان و برگزارکنندگان جلسه، تحت نام این تشکل، باقی نمی‌ماند. آنها می‌روند تا در دوره‌های دیگر با نام یا تابلوی دیگری خود را به جامعه عرضه کنند. متأسفانه همین اتفاق نیز افتاد و جمنا هم به سرنوشت آبادگران و جبهه پایداری دچار شد؛ تا این سؤال هم بی‌پاسخ بماند که «جمنا الان کجاست؟» این راه‌ورسم سیاست‌ورزی نیست. اصولگرایان حاضر نیستند به سازوکار مسئولانه و حرفه‌ای سیاست‌ورزی روی آورند. تنها تشکلی که در یک قضاوت منصفانه به این وظیفه عمل کرده است، حزب مؤتلفه است که متأسفانه فاقد جذابیت لازم برای رهبری جریان اصولگرایان در میان آنهاست. اما این جریان بدون تن‌دادن به سازوکار رقابت رسمی سیاسی و بدون تشکیل احزاب فعال و کارآمد، باز هم به کار تشکیل تشکل‌های مقطعی و یک‌بار مصرف خواهد زد که هیچ‌گاه پاسخگوی شکست یا پیروزی خود نخواهد بود. در غیاب فعالیت سیاسی حرفه‌ای و تمام وقت حزبی، اصولگرایان یا باید به امدادهای غیبی چشم بدوزند که به طریقی محبت آنها به دل مردم بیفتد، یا تنها باید به کار تخریب ناجوانمردانه رقیب بپردازند یا چشم امید به هواداران خود در هیئت‌های نظارت بدوزند. تیمی که در زمین تن به بازی حرفه‌ای ندهد راهی جز خطاکردن ندارد.

جدول ۳۰۳۳ ■ طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱- شاعر- پیشرفت و ترقی‌نداشتن ۲- شهری در استان کردستان- نسبت همسران دو خواهر- آلبومی با آواز سالار عقیلی ۳- کارگزاری- یکتا ۴- نام خداوند در دین یهود- برادر سلم و تور- عامل سازگاری یا ناسازگاری خونی ۵- اعمال عبادی- پادگان نظامی- راهی که به آخر نمی‌رسد! ۶- به‌دنیاآوردن- موضوع- زیبایی و آراستگی ۷- چند لایحه- گازی به شدت قابل اشتعال- عقیده ۸- از ظروف آزمایشگاهی- به‌دنیاآمدن- خجستگی ۹- پدربزرگ- فاقد تحرک- امیدواری ۱۰- شناخت- حروف اختصاری نیروی انتظامی کشورمان- تلخ ۱۱- رمق آخر- کم‌پهنا- از طوایف ایرانی ۱۲- خلأ- زبانی از خانواده هندوایرانی- تارمی ۱۳- خداحافظی‌کردن- شهری در استان فارس ۱۴- پروفیل فلزی به شکل زاویه قائمه- نگران و پریشان- روشنایی ۱۵- چالاکی و چابکی - آوازخوان شب‌های تابستان.

عمودی:

۱- رخوت- کشوری در اقیانوسیه- گرداگرد دهان ۲- بندگی- تولید مثل- ماه دهم میلادی ۳- امتحان- دردها- از پیامبران الهی ۴- فصل بهار- بندگی در برابر حق ۵- سوره هفتادوهشتم قرآن- لایه بیرونی هر چیز- زبان قدیمی آسیایی ۶- کتابی از صادق هدایت- نوعی بیسکویت سبک- نیستی ۷- مربوط به هجرت- نوعی موشک هدایت‌شونده زمین به زمین- تکرار حرف بیست‌وششم ۸- شجاع- قومی ایرانی- کرم‌خورده ۹- کتابی پرتیراژ با موضوع زنان و جنگ نوشته سیده اعظم حسینی- پاینده- پرنده‌ای زیبا و خوش آواز ۱۰- عدد- شرمندگی- کشوری در همسایگی سودان و سومالی ۱۱- در حال نالیدن- پاداش- پس غذا ۱۲- مادر امام جعفرصادق(ع)- اجرای دستورات کاربر در بانک اطلاعاتی ۱۳- از سیاره‌های درخشان منظومه شمسی- خاک- پسندیده‌شده ۱۴- ملاقات- عزیز و گرامی- زمین آذری ۱۵- دوتا نون- کسی که برنج می‌کارد- بسیار مشتاق و آرزومند.

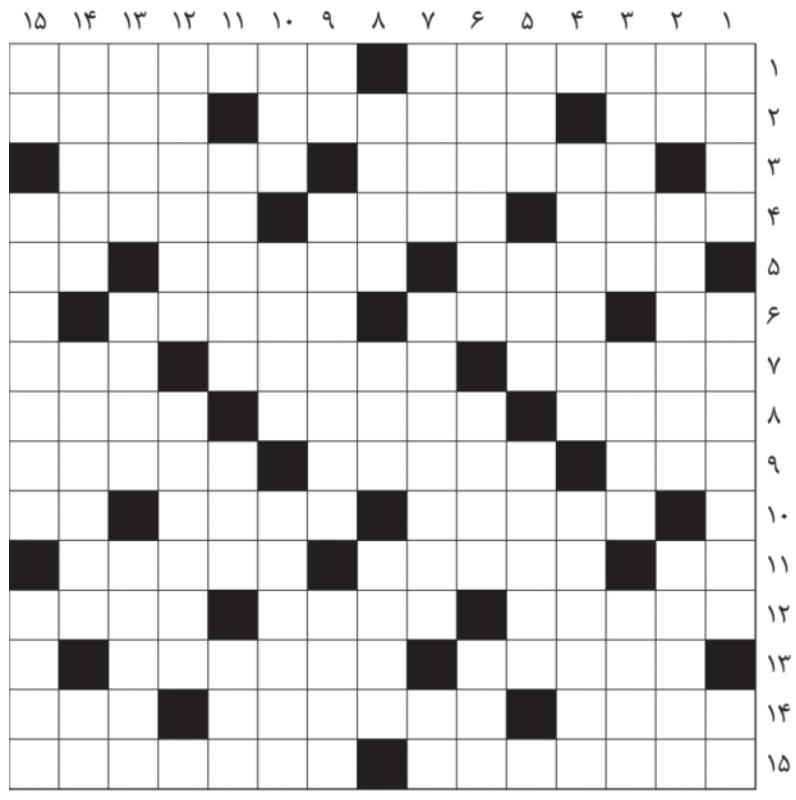

حل سودوکو سخت

۵	۸	۲	۳	۹	۱	۴	۶	۷
۴	۷	۱	۶	۲	۵	۸	۹	۳
۶	۳	۹	۴	۸	۷	۱	۲	۵
۲	۱	۵	۷	۳	۴	۹	۸	۶
۳	۹	۶	۸	۵	۲	۷	۱	۴
۸	۴	۷	۹	۱	۶	۳	۵	۲
۷	۲	۴	۱	۶	۸	۵	۳	۹
۹	۵	۸	۲	۷	۳	۶	۴	۱
۱	۶	۳	۵	۴	۹	۲	۷	۸

حل سودوکو ۲۰۲۸

۲	۳	۴	۶	۸	۵	۱	۹	۷
۱	۵	۸	۹	۴	۷	۶	۲	۳
۷	۶	۹	۱	۲	۳	۸	۵	۴
۳	۹	۶	۵	۱	۸	۴	۷	۲
۸	۴	۱	۳	۷	۲	۹	۶	۵
۵	۲	۷	۴	۹	۶	۳	۸	۱
۴	۱	۵	۲	۶	۹	۷	۳	۸
۹	۷	۳	۸	۵	۴	۲	۱	۶
۶	۸	۲	۷	۳	۱	۵	۴	۹

جدول ۳۰۳۲

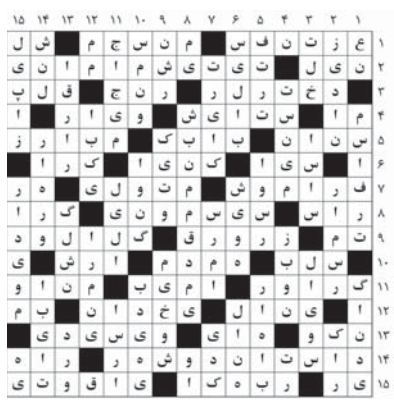

سودوکو سخت ۲۰۲۹

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲	۶	۴	۵				۷	
۳						۴		
				۱				
	۸		۲	۴	۱	۹		
		۵				۷		
		۳	۶	۷	۵		۸	
				۹				
		۹						۳
	۷				۳	۵	۹	۸

سودوکو ساده ۲۰۲۹

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۸		۷						
		۳			۲	۱	۵	
	۹			۶		۸		
		۲		۱			۷	
۴								۱
	۷			۹		۶		
		۶		۲			۱	
	۸	۵	۱			۲		
						۹		۸